

Knjiga proroka Daniela - broj četrnaest

Drugo poglavlje Daniela – sažetak i zaključak, prvi dio

Jeff Pippenger

2023-12-09

„U Otkrivenju se susreću i završavaju sve knjige Biblije. Ovdje je dopuna knjizi proroka Daniela.“ Djela apostolska, 585.

Istina koju Ivan označuje kao „Otkrivenje Isusa Krista“, a koju Lav iz plemena Judina od srpnja 2023. razotkriva svomu narodu, dovodi se do savršenstva kada se knjiga proroka Daniela sjedini s knjigom Otkrivenja. Drugo poglavlje Daniela predstavlja poruku drugoga anđela u kontekstu ispita o slici Zvijeri u posljednjim danima. Ono označuje proces kušnje i određeno razdoblje kušnje.

Razdoblje i proces iz drugoga poglavlja Danielove knjige, predstavljeni sedamdesetogodišnjim razdobljem Danielova sužanjstva, predodnačivali su razdoblje kušnje protestanata u mileritskoj povijesti. Protestanti nisu prošli svoj proces kušnje te su postali kćeri Rima. Proročki gledano, kći predodnačuje svoju majku; a Rim je proročka zvijer. Njihov neuspjeh i naknadni prijelaz među kćeri Rima predodnačuju kušnju slike zvijeri u našoj sadašnjoj povijesti, jer su se preobrazili u sliku zvijeri. Stoga je naš sadašnji proces kušnje predstavljen Danielovim sedamdesetogodišnjim sužanjstvom, a također i poviješću poruke drugoga anđela tijekom mileritskog pokreta.

U povijesti poruke drugoga anđela, koja je započela 11. rujna 2001., postoji određeno razdoblje i proces kušnje koji su simbolički predstavljeni kao Nabukodonozorov san o kipu i zvijerima; jer kraljevstvo je u biblijskom proroštvu također zvijer. Nabukodonozor i kaldejska vjerska elita predstavljaju one koji ne prolaze kušnju, a Daniel i trojica vjernih predstavljaju one koji prolaze kušnju. Može se činiti drukčije, ali Nabukodonozorov neuspjeh potvrđen je u trećem poglavlju Danielove knjige.

U procesu kušnje, koji je prikazan i u prvom i u drugom poglavlju Daniela, postoje određene proročke oznake koje se podudaraju s istinama što su nedavno iznesene u knjizi Otkrivenja. U prvom poglavlju „deset dana“ predstavljalo je razdoblje kušnje koje je dovelo do toga da Daniel očituje ljepši i uhranjeniji izgled zbog toga što je jeo nebesku hranu, dok je druga skupina eunuhā očitovala obličje onih koji su jeli kraljevu hranu. Kralj je u proročkom smislu kraljevstvo, a proročki je kralj ili kraljevstvo također zvijer. Oni čije je lice očitovalo rezultate jedenja kraljeve hrane, očitovali su sliku zvijeri.

U drugom poglavlju Daniela, Daniel se molio kako bi razumio skriveni „tajni“ sadržaj Nabukodonozorova sna o kipu. Trebao je znati što je san bio, a također i što je značio. On predstavlja one u posljednjim danima koji nastoje razumjeti tajne povezane s otpećaćenjem Otkrivenja Isusa Krista, jer je otpećaćenje Otkrivenja Isusa Krista posljednja proročka „tajna“ koja se otpećaćuje prije nego što se zaključi vrijeme milosti. Svi proroci, uključujući Daniela, ukazuju na posljednje dane. Danielovo nastojanje da razumije „tajnu“ bilo je nastojanje od života ili smrti, kao što je i kušnja slike Zvijeri za Božji narod u posljednjim danima.

„Gospodin mi je jasno pokazao da će se slika zvijeri oblikovati prije nego što se završi vrijeme milosti; jer to treba biti velika kušnja za Božji narod, po kojoj će biti odlučena njihova vječna sudbina.” Manuscript Releases, svezak 15, 15.

Danielova molitva, dok je nastojao razumjeti „tajnu“, predstavlja određeni putokaz u povijesti Božjega naroda u posljednjim danima. Knjiga o Danielu pruža dva svjedoka koji uspostavljaju putokaz „molitve“ u posljednjim danima. Taj se putokaz nalazi u vremenskom razdoblju koje je predstavljeno drugom porukom svake reformske linije.

Proročki okvir obiju molitava jest sedamdeset godina sužanjstva, koje kao simbol predstavlja „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset šest. U Danielu dva, u prvom retku, ime „Nebukadnezar” udvostručeno je, a udvostručavanje riječi u Svetom pismu simbol je poruke drugoga anđela.

U spisima sestre White nalazi se nekoliko upućivanja koja treće poglavlje Daniela označuju kao simbol nedjeljnoga zakona. Prvo poglavlje Daniela posjeduje svako obilježje poruke prvoga anđela, a obaviješteni smo da ne može biti treće poruke (treće poglavlje Daniela) bez prve i druge poruke.

Kušnja slike Zvijeri definirana je od Ellen White kao kušnja koju moramo proći prije nego što se vrijeme milosti zatvori i prije nego što budemo zapečaćeni. Kad je glazba zasvirala u trećem poglavlju Daniela, vrijeme milosti se simbolično zatvorilo, jer treće poglavlje predstavlja nedjeljni zakon. Nebukadnezarova glazba predstavlja melodiju koju bludnica iz Tira tada počinje pjevati kraljevima zemlje na kraju simboličnih sedamdeset godina tijekom kojih je bila zaboravljena.

I dogodit će se u onaj dan da će Tir biti zaboravljen sedamdeset godina, prema danima jednoga kralja; a nakon završetka sedamdeset godina Tir će pjevati kao bludnica. Uzmi harfu, obilazi gradom, ti bludnice zaboravljena; zasviraj milozvučno, pjevaj mnoge pjesme, da bi bila zapamćena. I dogodit će se nakon završetka sedamdeset godina da će Gospod pohoditi Tir, te će se on vratiti svojoj plaći i bludničiti sa svim kraljevstvima svijeta po licu zemlje. Izaija 23,15–17.

Sestra White poistovjećuje vijesti trojice anđela s trima kušnjama.

„Mnogi koji su pošli ususret Zaručniku pod porukama prvoga i drugoga anđela, odbili su treću, posljednju poruku kušnje koja treba biti upućena svijetu, a slično će stajalište biti zauzeto i kada bude upućen posljednji poziv.” Review and Herald, 31. listopada 1899.

Na temelju nekoliko svjedoka, drugo poglavlje Daniela jest poruka drugoga anđela. Povijest osnaženja prvoga anđela sve do suda jest povijest prikazana sedamdeset godina Danielova sužanjstva. Smještaj Danielove molitve u drugom poglavlju odvija se unutar sedamdeset godina, koje su simbol „sedam vremena”.

Molitva devetoga poglavlja započinje izravnim upućivanjem na sedamdeset godina. Proročki okvir obiju molitava istovjetan je. One predstavljaju različite aspekte iste molitve, ali su obje smještene u istovjetan okvir „sedam vremena” i obje su usklađene s putokazom „molitve” koji se nalazi u povijesti sto četrdeset i četiri tisuće posljednjih dana.

Kad Daniel moli u devetom poglavlju, nalazi se u proročkom „razdoblju prijelaza” iz kraljevstva Babilona u kraljevstvo Medijaca i Perzijanaca. Ta prijelomna točka također je putokaz, a također se podudara s istom prijelomnom točkom u pokretu trećega anđela, kada Božji narod umire na ulici kao „Laodikejci”, a izlazi iz groba kao „Filadelfijci”. Prijelomna točka za pokret prvoga anđela podudara se i s Danielovom prijelomnom točkom i s pokretom trećega anđela, a sve su tri izravno povezane sa „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest. Prijelaz iz Filadelfije u Laodikeju u mileritskom pokretu zbio se dolaskom „nove svjetlosti” o „sedam vremena” 1856. godine te kasnijim potpunim odbacivanjem „sedam vremena” 1863. godine. Daniel u devetom poglavlju, pokret prvoga anđela u mileritsko doba i pokret trećega anđela u naše vrijeme, svi imaju prijelomnu točku koja se međusobno podudara, a sve su tri prijelomne točke postavljene unutar konteksta „sedam vremena”.

U povijesti procesa kušnje Daniel predstavlja glasnika kojemu je dano svjetlo, a koje on najprije dijeli sa svoja tri druga, te tako predstavlja proročku ulogu „Ilije“, koji je „glas vapijućega u pustinji”.

„Tajna“ iz drugoga poglavlja Daniela pokazuje da je osmo kraljevstvo biblijskoga proroštva „od sedam“ kraljevstava. Kao prvi prikaz kraljevstava biblijskoga proroštva, ono se stoga povezuje s posljednjim prikazom kraljevstava biblijskoga proroštva koji se nalazi u sedamnaestome poglavlju Otkrivenja. Osmo kraljevstvo, budući da je „od sedam“ prethodnih kraljevstava, upućuje na prijelomnu točku koja uspostavlja suvremeni Babilon kao trostruko jedinstvo zmaja, Zvijeri i lažnoga proroka. Nabukodonozorov san o kipu u konačnici označava osmo zemaljsko kraljevstvo proročke povijesti.

Kraljevstvo je zvijer u biblijskom proroštvu, stoga je istina prikazana Nebukadnezarovim snom o kipu prvo upućivanje na konačnu zvijer, kako je također prepoznata u sedamnaestom poglavlju Otkrivenja. Stoga je Nebukadnezarov san u konačnici san o kipu osme i posljednje zvijeri. To je san o „liku zvijeri”.

To je samo po sebi potvrda važnosti prepoznavanja prijelomne točke koja se javlja u kretanju trećega anđela, ali „tajna“ je također ključ koji objedinjuje i utvrđuje velik dio onoga što su prethodni članci prepoznavali o povijesti koja je uslijedila nakon 18. srpnja 2020. U tim je člancima izneseno da četiri orijentira svakoga od svetih reformnih pokreta, koji su predstavljani Danielovih sedamdeset godina sužanjstva, uvijek posjeduju istu temu.

Ta četiri orijentira u vrijeme Krista bila su postavljena unutar konteksta „smrti i uskrsnuća“. Prvi orijentir, koji je predstavljao osnaženje prve poruke, bilo je Kristovo krštenje, simbol smrti i uskrsnuća. Drugi orijentir, koji predstavlja prvo razočaranje u toj povijesti, bila je smrt i uskrsnuće Lazara. Treći orijentir bio je slavodobitni ulazak u Jeruzalem, koji predstavlja Ponoćni poklič. Krist je išao ususret svojoj smrti i uskrsnuću, a Lazar, živi predstavnik smrti i uskrsnuća, predvodio je povorku. Lazar također utvrđuje da su tijekom objavljivanja Ponoćnoga pokliča Božji ljudi „zapečaćeni”.

„To krunsko čudo, uskrišenje Lazara, trebalo je staviti Božji pečat na Njegovo djelo i na Njegovo pravo na božanstvo.“ Isusov život, 529.

Četvrta prijelomna točka suda bio je križ, koji je također bio smrt i uskrsnuće. Razdoblje tih četiriju prijelomnih točaka predstavljeno je Danielovih sedamdeset godina sužanjstva.

U miletitskoj povijesti tema je bila „načelo dan za godinu“, a 11. kolovoza 1840. bio je potvrda toga načela. Prvo razočaranje bilo je rezultat pogrešne primjene načela dan za godinu. Ponoćni poklik bio je usavršavanje načela dan za godinu u vezi s proročanstvom o dvije tisuće i tristo godina i proročanstvom o dvije tisuće i petsto i dvadeset godina, a zatim je Istražni sud započeo kada su se ta proročanstva po načelu dan za godinu ispunila 22. listopada 1844. Tema svih četiriju orijentira u miletitskoj povijesti bilo je „načelo dan za godinu“. Razdoblje tih četiriju orijentira predstavljeno je Danielovih sedamdeset godina sužanjstva.

U danima kralja Davida tema je bila „Kovčeg Božji“. Kada je David bio osnažen, tada je odlučio donijeti Kovčeg u Davidov grad.

I David je išao naprijed i postajao sve veći, i Jahve, Bog nad vojskama, bio je s njim. 2 Samuelova 5,10.

Prvo razočaranje bilo je kada je Uza sagriješio dodirnuvši Kovčeg. Treća putna oznaka bila je kada je David razumio da je Gospod blagoslovio dom Obed-Edoma Gićanina, gdje se Kovčeg čuvao od Uzine pobune. David je zatim otišao i uzeo Kovčeg radi svojega trijumfalnog ulaska u Jeruzalem (samo da bi njegova žena pokazala nepriličan gnjev i „razočaranje“ zbog Davidova ulaska). Svaka od te četiri putne oznake predstavljena je Kovčegom. Razdoblje tih četiriju putnih oznaka predstavljeno je Danielovih sedamdeset godina sužanjstva.

Dana 11. rujna 2001. islam „trećeg Jao“ bio je pušten, a zatim obuzdan. Dana 18. srpnja 2020. izrečeno je neuspjelo predviđanje o ulozi islama. Poruka koja mrtve suhe kosti oživljuje dolazi od „četiri vjetra“, koji su simbol islama i predstavljaju poruku Ponoćnog poklika. Nacionalno razorenje koje slijedi nakon nacionalnog otpada nedjeljnog zakona u Sjedinjenim Državama prouzročuje islam „trećeg Jao“. Razdoblje ta četiri međaša prikazano je Danielovim sedamdesetogodišnjim sužanjstvom.

Pokret prvoga anđela predstavlja pokret trećega anđela, a poruka Ponoćnoga poklika u mileritskoj povijesti bila je ispravak neuspjeloga predviđanja koje je proizvelo prvo razočaranje.

„Razočarani su iz Svetoga pisma uvidjeli da se nalaze u vremenu odgode te da moraju strpljivo čekati ispunjenje viđenja. Isti dokazi koji su ih naveli da očekuju svoga Gospodina 1843. godine, naveli su ih da Ga očekuju 1844. godine.” Early Writings, 247.

Isti dokaz islamskog napada na Nashville ujedno je i dokaz napada na Nashville koji će se dogoditi kao odgovor na nametanje nedjeljnog bogoslužja. Spisi Duha proroštva nikada ne zakazuju. Predviđanje napada na Nashville izneseno je u spisima Duha proroštva. Predviđanje o Nashvilleu bit će ispunjeno, ali će se predviđanje napada na Nashville temeljiti na ispravku prethodno neuspjelog predviđanja, kao što je bilo u mileritskoj povijesti. Ono se ispunjava na četvrtoj oznaci puta, koja je oznaka puta što predstavlja „sud“.

Isus uvijek kraj prikazuje početkom, a prvi putokaz 11. rujna 2001. bio je napad islama, stoga će pri sudu nedjeljnoga zakona doći do islamskoga napada na Nashville. Vrlo je moguće da će to uključivati i druge mete, ali poruka Ponoćnoga poklika jest poruka koja predstavlja ispravak poruke koja je proizvela prvo razočaranje. Prvo razočaranje nije bilo uzrokovano riječima Ellen White, nego grijehom primjene vremenskoga elementa na proročanstvo.

Važno je prepoznati da su četiri orijentira koja započinju pri „osnaženju” prve poruke (što se u Danielu događa na početku simboličnih sedamdeset godina) uvijek upravljana istom temom. Ako ste prihvatili 11. rujna 2001. kao ispunjenje proroštva, tada ste proročki pojeli „skrivenu knjigu”. Vrlo je malo ljudi doista prihvatilo tu istinu, ali bilo je nekih koji su, kako ih predstavlja Daniel, u svojim srcima odlučili da se neće onečistiti babilonskom hranom. Ipak, ima onih koji tvrde da vjeruju kako je 11. rujna 2001. bio ispunjenje proroštva, ali zastupaju da to nije bio islam, nego obitelj Bush, ili globalisti, ili isusovci, ili CIA, ili neka kombinacija uobičajenih osumnjičenika kojima se suvremeni teoretičari zavjere često služe. Kao Alfa i Omega, Isus prikazuje svršetak početkom, pa ako griješimo o onome što je bilo proročki predstavljeno 11. rujna 2001., uništavamo svoju sposobnost da ispravno razdjeljujemo proročku Riječ „istine”.

„Osnaženje” prve poruke u mileritskoj povijesti bio je islam drugoga Jaoa, a to je osnaženje predodnačavalo osnaženje od 11. rujna 2001., koje je prouzročio islam trećega Jaoa.

Islam na prvom putokazu prepoznaje Islam na posljednjem putokazu. Posljednji putokaz predstavlja sud, a Sjedinjene Države bivaju suđene pri nedjeljnom zakonu. To je druga Ezekielova poruka u trideset i sedmom poglavlju, koja mrtve dovodi u život, i ta je poruka poruka trećega putokaza, a to je Ponoćni poklik. To je poruka zapečaćenja, kako je predložena Kristovim slavodobitnim ulaskom jašući na „magarcu”, simbolu Islama. Poruku zapečaćenja Ponoćnoga poklika nosi Islam.

Recite kćeri sionskoj: Evo, Kralj tvoj dolazi k tebi, krotak, i jašući na magarcu, i na magaretu, mladunčetu magaričinu. Matej 21,5.

Ezekielovo drugo proročanstvo dolazi od „četiri vjetra“, što je također simbol islama. Apsolutno je nužno jasno razumjeti ovu istinu, jer je poruka koja je Ponoćni poklik poruka koja poistovjećuje islam trećeg Jaoa kao silu koja donosi sud nad Sjedinjenim Američkim Državama pri nedjeljnom zakonu i prouzročuje nacionalnu propast koja slijedi nakon dekreta.

Sedam truba Otkrivenja bile su Božji sudovi nad nametanjem bogoslužja nedjelje od strane i poganskoga Rima i papinskoga Rima.

1. Prva četiri Trubljenja bila su dovedena protiv poganskoga Rima nakon što je Konstantin proveo prvi nedjeljni zakon godine 321.
2. Peta i šesta truba (koje su ujedno i prvo i drugo Jao islama) bile su Božji sudovi protiv papinskog Rima zbog papinskog zakona o nedjelji donesenog na saboru u Orléansu godine 538.
3. Sedma Truba (koja je treće Jao islama) jest sud koji će biti doveden na Sjedinjene Države kada one u bliskoj budućnosti nametnu svetkovanje nedjelje.

Islam trećeg Jao predstavlja prvi putokaz 11. rujna 2001. Neuspjelo predviđanje islamskog napada na Nashville 18. srpnja 2020. predstavlja prvo razočaranje, drugi putokaz. Poruka o „četiri vjetra“ islama, kako je prikazana u Ezekielovu drugom proročanstvu u trideset i sedmom poglavlju, predstavlja Ponoćni poklik, treći putokaz, a zatim i četvrti putokaz: ispunjenje neuspjelog predviđanja od 18. srpnja 2020. pri nedjeljnom zakonu. To su četiri proročka putokaza koja se pojavljuju u proročkoj povijesti sto četrdeset i četiri tisuće, kako je predočena Danielovih sedamdeset godina sužanjstva.

Prepoznavanje poruke Ponoćnog poklika jest primarni element „tajne“ koja je u slici bila otkrivena Danielu kada se molio da razumije Nabukodonozorov san o kipu. Njegova molitva jest putokaz koji se nalazi na svršetku tri i pol dana smrti dvojice svjedoka iz Otkrivenja jedanaest. Danielova molitva iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, kako je zapisana u devetom poglavlju, bila je u prvoj godini Darijevoj. To smješta njegove molitve na prijelomne točke.

Prijelomna točka u mileritskoj povijesti bila je 1856. godina, kada je, prema Jamesu i Ellen White, mileritski pokret prešao iz Filadelfije u Laodiceju. Te iste godine u člancima Hiram Edsona u Review and Herald stigla je „nova svjetlost“ o „sedam vremena“, ali 1863. godine („sedam vremena“ poslije) „sedam vremena“ bilo je u cijelosti odbačeno. Daniel je molio „molitvu“ koja je označena kao „liječ“ za „raspršenje“ „sedam vremena“ na prijelomnoj točki između prvoga i drugoga kraljevstva biblijskoga proročanstva.

Tri i pol godine simbol su tisuću dvjesto šezdeset godina, koje su pak simbol „sedam vremena“. Dana 18. srpnja 2020. laodicejski pokret Future for America očitovao je pobunu protiv Božje zapovijedi da više nikada ne vješa proročku poruku o vremenu. Pokret je tada bio „ubijen“ i „raspršen“ na ulici iz Otkrivenja jedanaest, koja prolazi kroz Ezekielovu dolinu mrtvih suhih kostiju. Na kraju toga vremena „raspršenja“, koje je također „vrijeme kašnjenja“ iz prispodobe o deset djevica, oni se sada pozivaju iz svojih grobova glasom „onoga koji viče“ iznutra „pustinje“ od „tri i pol“ dana.

Kao što su mileriti na koncu prepoznali da su se tada nalazili u „vremenu odgode“ iz dvadeset petog poglavlja Evanđelja po Mateju i drugog poglavlja Habakuka, tako se i od „dva mrtva svjedoka“ zahtijeva da prepoznaju gdje se nalaze, kada „glas u pustinji“ povikne. Moraju prepoznati da su „raspršeni“. To prepoznavanje jest poziv na „molitvu“, ali ne samo na molitvu, nego je to poziv na Danielovu molitvu iz Levitskog zakonika dvadeset i šest. Bez te određene molitve nema oživljenja. To oživljenje označava prijelomnu točku od Laodiceje k Filadelfiji te proizvodi proročki fenomen osmog koji je od sedmorice, kao što potvrđuje Nabukodonozorov kip u drugom poglavlju Knjige proroka Daniela.

Kada se ta molitva pokajanja i priznanja ispuni, obećanje je da će se Bog tada sjetiti svojega saveza i sabrati svoj raspršeni narod. Ezekielovo prvo proroštvo sabralo je kosti, a potom je njegovo proroštvo o „četiri vjetra“ novorođene „Filadelfijce“ preobrazilo u silnu vojsku... silnu vojsku koja je, prema Otkrivenju jedanaest, potom trebala biti „uzdignuta na nebo“ s „oblakom anđela“. Oni su tada Gospodnji „barjak“.

„Tajna” iz Daniela 2, kako je sada otkriva Lav iz plemena Judina, potvrđuje pojavu „osmoga koji je od sedmorice”... a svaki se drugi proročki element Daniela 2 usklađuje s proročkim slijedom dvaju svjedoka iz Otkrivenja 11. Dva svjedoka iz 11. poglavlja Otkrivenja „uzdižu se kao stijeg” u isti „čas” kada nastupa zakon o nedjelji, jer su uzdignuti pri „velikom potresu” iz 11. poglavlja Otkrivenja. „Veliki potres” razara desetinu grada, a Sjedinjene Američke Države su glavni kralj među „deset kraljeva”, kao što je bila Francuska kada je „potres” Francuske revolucije zbrisao Francusku u ispunjenju Otkrivenja 11.

Savršeno ispunjenje toga potresa ostvaruje se nad zvijeri iz „zemlje”, a nedjeljni zakon u kraljevstvu zvijeri iz zemlje proizvodi potresanje. Savršeno ispunjenje „potresa” iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja jest nedjeljni zakon kada je zvijer iz „zemlje” „uzdrmana” i kada nakon nacionalnog otpada slijedi nacionalna propast. U taj čas dva su svjedoka „podignuta kao stijeg”. Oni se „uzlaze na nebo u oblacima”, baš kao što je Krist uzašao na nebo posljednji put. Njegove posljednje riječi učenicima, koji su pralik Božjega naroda posljednjih dana, koji također trebaju biti podignuti na nebo kao stijeg, zapisane su u Djelima apostolskim.

A on im reče: Nije vaše znati vremena ili razdoblja koja je Otac stavio pod svoju vlast. Nego ćete primiti silu kada Duh Sveti siđe na vas; i bit ćete mi svjedoci i u Jeruzalemu, i po svoj Judeji, i Samariji, i sve do kraja zemlje. I pošto je to rekao, dok su oni gledali, bijaše uznesen; i oblak ga uze ispred njihovih očiju. Djela 1,7–9.

Oni koji bi trebali biti „znak” moraju se odvratiti od primjene „vremena i razdoblja” ako žele primiti silu Duha Svetoga da izvrše djelo „znaka”.

„Tajna” koja je bila otkrivena Danielu u drugom poglavlju jest tajna Otkrivenja Isusa Krista koja se otpećaćuje neposredno prije završetka vremena milosti. Ta „tajna” uključuje „skrivenu povijest” „Sedam gromova”. Ta je povijest ustrojena na hebrejskoj riječi koja je nastala spajanjem prvoga, trinaestoga i posljednjega slova hebrejskoga alfabeta. Kada se ta slova spoje, tvore hebrejsku riječ „istina”. Isus je „istina”, koji je ujedno i Prvi i Posljednji. Ta tri slova predstavljaju strukturu svakoga velikog reformatorskog pokreta, jer predstavljaju prvoga, drugoga i trećega anđela. Ona predstavljaju proces pročišćenja u tri koraka, prikazan u Danielu u dvanaestom poglavlju kao „očišćeni, ubijeljeni i okušani”. Taj trostupanjski proces kušanja i pročišćenja Future for America iznosi već više od dva desetljeća, no sada je prepoznat kao predstavljanje „skrivenih povijesti” unutar svetih reformnih linija. Ta „skrivena povijest” savršeno je ispunjenje „Sedam gromova” koji su do sada bili zapečaćeni, neposredno prije završetka vremena milosti.

Odavno se razumije da Sedam gromova predstavljaju „prikaz događaja koji su se zbili pod porukama prvoga i drugoga anđela”, te da također predstavljaju „buduće događaje koji će biti otkriveni svojim redom”. Sada je po Otkrivenju „istine” objavljeno da su posljednja tri orijentira jedne reformske crte „skrivena povijest” Sedam gromova. Ti orijentiri počinju s „prvim” razočaranjem i završavaju s „posljednjim” razočaranjem. Središnji je orijentir Ponoćni poklič. Prvo razočaranje označava početak „vremena čekanja”, koje završava kod Ponoćnoga pokliča. Poruka Ponoćnoga pokliča završava kod „suda”, gdje je označeno posljednje razočaranje.

Prvo razočaranje u drugom poglavlju Daniela bilo je Danielovo prepoznavanje da je bio stavljen pod „smrtnu osudu“. Tada je zatražio „vrijeme“, označivši tako početak „vremena odgađanja“. To ga je dovelo do razumijevanja „tajne“, koja je poruka Ponoćnog poklika, a potom je bila iznesena pred Nabukodonozora kako bi on mogao „prosuditi“ Danielovu poruku.

Nebukadnezarov „sud“ o snu i tumačenju koje je Daniel iznio označava treći od triju orijentira koji predstavljaju „skrivenu povijest“ Sedam gromova. Taj se sud također preuzima u trećem poglavlju Danielove knjige, koje predstavlja načelo što se čvrsto primjenjuje u knjigama Daniela i Otkrivenja, a to je načelo „ponovi i proširi“.

Treće ćemo poglavlje obraditi u sljedećem članku, no ovdje valja istaknuti da sud treće oznake puta u trećem poglavlju označava posljednje razočaranje, koje je bilo predloženo prvim razočaranjem. „Skrivena povijest“ sedam gromova prepoznaje tri oznake puta, započinjući i završavajući razočaranjem. U drugom poglavlju Daniela prvo je razočaranje povezano sa „smrtnom odredbom“ Nebukadnezara, a u trećem je poglavlju posljednje razočaranje povezano s drugom „smrtnom odredbom“ Nebukadnezara.

„Skrivena povijest“ „dva svjedoka“, koji predstavljaju pokret Future for America, predstavlja razočaranje od 18. srpnja 2020. Tada je započelo „vrijeme odgode“, prikazano s „tri i pol dana“ u jedanaestom poglavlju Otkrivenja. Buđenje i uskrsnuće onih koji su bili „pobijeni na ulicama“ od strane zvijeri koja je izašla iz „bezdana“ posebno je izloženo u Božjoj proročkoj Riječi; no na jednostavnoj razini, kada se dva svjedoka probude, oni razumiju „tajnu“ prikazanu u drugom poglavlju Daniela.

Ta „tajna“ jest poruka Ponoćnoga poklika, koju potom objavljuju sve do trećega poglavlja Daniela, kada nastupa uskoro dolazeći nedjeljni zakon i događa se posljednje razočaranje. Prvo razočaranje iskusili su oni koji su prikazani kao „Daniel“ 18. srpnja 2020. Posljednje razočaranje doživljava vođa „deset kraljeva“, a to su Sjedinjene Države, dok nacionalni otpad uvodi nacionalnu propast od islama.

Sažetak i zaključak drugoga poglavlja Daniela dovršit ćemo u sljedećem članku.

„Sotona je zarobio svijet. Uveo je idolsku subotu, pridajući joj naizgled veliku važnost. Oteo je štovanje kršćanskoga svijeta od Gospodnje subote i usmjerio ga na tu idolsku subotu. Svijet se klanja predaji, ljudskoj zapovijedi. Kao što je Nabukodonozor postavio svoj zlatni lik na polju Duri i tako uzvisio samoga sebe, tako i Sotona uzvisuje samoga sebe u ovoj lažnoj suboti, za koju je ukrao odoru neba.“ Review and Herald, 8. ožujka 1898.